

32000L0018

2000 5 19

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 118/41

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/18/EB

2000 m. balandžio 17 d.

dėl būtinausių reikalavimų, keliamų pavojingų krovinių vežimo keliais, geležinkeliais ir vidaus vandenų keliais saugos instruktorių egzaminavimui

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnio 1 dalies c punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

(1) Kadangi transporto saugumo ir aplinkos apsaugos gerinimas, ypač vežant pavojingus krovinius keliais, geležinkeliais ir vidaus vandenų keliais, yra toks pat svarbus, kaip ir žmogiškasis faktorius, užtikrinant šių transporto rūšių saugų eksploatavimą.

(2) Kadangi pagal 1996 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 96/35/EB dėl pavojingų krovinių vežimo keliais, geležinkeliais ir vidaus vandenų keliais saugos instruktorių skyrimo ir jų profesinės kvalifikacijos ⁽⁴⁾ nuostatas visose įmonėse, kurių veikla susijusi su pavojingų krovinių vežimu ir su tuo susijusiu pakrovimu ir iškrovimu, turi būti paskirtas vienas ar keli saugos instruktoriai. Minėtoje direktyvoje nėra detalių nuostatų dėl reikalavimų, taikomų saugos instruktorių egzaminavimui ar egzaminuojančioms institucijoms, suderinimo.

(3) Kadangi valstybės narės turėtų nustatyti bendrus būtinausius reikalavimus saugos instruktorių egzaminavimui ir reikalavimus egzaminuojančioms institucijoms, kad būtų garantuota tam tikro lygio kokybė ir palengvintas abipusis EB profesinio pasirengimo pažymėjimų pripažinimas.

(4) Kadangi saugos instruktorių egzaminą mažiausiai turi sudaryti testas raštu, sudarytas iš klausimų, išvardytų Direktyvos 96/35/EB II priede, ir praktinė užduotis tam, kad kandidatai galėtų įrodyti savo sugebėjimus atlikti saugos instruktoriaus užduotis.

(5) Kadangi valstybės narės gali numatyti, jog kandidatai, kurie ketina dirbti įmonėse, kurių veikla yra susijusi tik su specifiniais pavojingais krovinių, būtų egzaminuojami jiems pateikiant tik su tokia veikla susijusius klausimus; todėl EB profesinio pasirengimo pažymėjime reikėtų aiškiai nurodyti jo galiojimo sferą.

(6) Kadangi egzaminus rengti gali tik valstybių narių kompetentingų institucijų patvirtintos egzaminuojančios institucijos. Valstybės narės nustato kriterijus egzaminuojančioms institucijoms dėl techninio kompetentingumo, patikimumo ir nepriklausomybės.

(7) Kadangi valstybės narės turėtų padėti viena kitai įgyvendinti šią direktyvą.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Taikymo sritis ir apibrėžimai

1. straipsnis

⁽¹⁾ OL C 148, 1998 5 14, p. 21 ir OL C 52, 1999 2 23, p. 16

⁽²⁾ OL C 407, 1998 12 28.12, p. 118.

⁽³⁾ 1998 m. spalio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 341, 1998 11 9, p. 29), patvirtinta 1999 m. rugsėjo 16 d., 1999 m. kovo 29 d. Tarybos bendra pozicija (OL C 36, 2000 2 8, p. 1) ir 2000 m. sausio 18 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2000m. kovo 28 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 145, 1996 6 19, p. 10.

1. Ši direktyva nustato būtinausius reikalavimus egzaminavimui, siekiant įgyti pavojingų krovinių vežimo saugos instruk-

toriaus, numatyto Direktyvoje 96/35/EB, profesinio pasirengimo pažymėjimą.

2. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad pavojingų krovinių vežimo saugos instruktoriai būtų egzaminuojami pagal nustatytus būtinausius reikalavimus.

2. straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) „pavojingų krovinių vežimo saugos instruktorius“ (toliau – instruktorius) yra Direktyvos 96/35/EB 2 straipsnio b punkte apibūdintas asmuo;
- b) „pavojingi kroviniai“ yra Direktyvos 94/55/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnyje ir Direktyvos 96/49/EB ⁽²⁾ 2 straipsnyje nurodyti kroviniai;
- c) „įmonė“ yra Direktyvos 96/35/EB 2 straipsnio a punkte apibūdinta įmonė;
- d) „egzaminas“ yra Direktyvos 96/35/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytas egzaminas;
- e) „egzaminuojanti institucija“ yra bet kuri valstybių narių kompetentingų institucijų egzaminams rengti paskirta institucija;
- f) „EB pažymėjimas“ yra pažymėjimas, kuris atitinka Direktyvos 96/35/EB III priede pateiktą pavyzdį.

II SKYRIUS

Egzaminai

3. straipsnis

1. Kompetentinga institucija arba egzaminuojanti institucija organizuoja privalomą egzaminą raštu, kuris gali būti papildomas

⁽¹⁾ 1994 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 94/55/EB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su pavojingų krovinių vežimu keliais, suderinimo (OL L 319, 1994 12 12, p. 7). Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 96/86/EB (OL L 335, 1996 12 24, p. 43 ir OL L 251, 1997 9 15, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 96/49/EB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su pavojingų krovinių vežimu geležinkeliais, suderinimo (OL L 235, 1996 9 17, p. 25). Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 96/87/EB (OL L 335, 1996 12 24, p. 45).

mas egzaminavimu žodžiu, kurių metu patikrinama, ar kandidatui pakanka žinių instruktoriaus užduotims atlikti ir EB pažymėjimui gauti.

2. Privalomą egzaminą sudaro testas raštu atsižvelgiant į EB pažymėjime nurodytą transporto rūšį (-is).

3. a) Kandidatui pateikiamas klausimynas. Jį sudaro mažiausiai 20 klausimų, reikalaujančių išsamių atsakymų, parengtų atsižvelgiant į Direktyvos 96/35/EB 5 straipsnio 4 dalyje nurodytas temas, išvardytas minėtos direktyvos II priede. Tačiau galima naudoti klausimus, į kuriuos reikia išrinkti teisingą atsakymą iš keleto variantų. Tokiu atveju du keletą atsakymų variantų turintys klausimai prilygsta vienam atsakytinam klausimui.

Be minėtų temų pagal konkretų vežimo būdą ypatingas dėmesys skiriamas šioms temoms:

- bendroms prevencijos ir saugos priemonėms,
- pavojingų krovinių klasifikavimui,
- bendriesiems reikalavimams pakavimui, įskaitant cisternas, konteinerines cisternas ir geležinkelio cisternas,
- pavojaus ir pavojaus identifikavimo ženklams,
- nuorodoms vežimo dokumentuose,
- krovinių tvarkymas ir sukrovimas,
- profesiniam transporto priemonių įgulos (ekipažo) mokymui,
- transporto priemonės dokumentams ir sertifikatams,
- saugos instrukcijoms,
- transporto įrangos reikalavimams.

b) Kandidatai pagal Direktyvos 96/35/EB I priedą išanalizuoja konkrečius atvejus ir įrodo, jog geba atlikti instruktoriaus užduotis;

c) Valstybės narės gali numatyti, kad kandidatai, ketinantys dirbti įmonėse, kurios specializuojasi vežant tam tikras pavojingų krovinių rūšis, pagal Direktyvos 96/35/EB II priedą būtų egzaminuojami pateikiant tik su tokia veikla susijusius klausimus.

Minėtos krovinių rūšys yra tokios:

- 1 klasės (sprogmenys),

- 2 klasės (dujos),
- 7 klasės (radioaktyviosios medžiagos),
- 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 ir 9 klasių (kietos ir skystos medžiagos),
- JT numeriai 1202, 1203 ir 1223 (alyvos).

EB pažymėjimo antraštėje turi būti aiškiai nurodyta, kad jis galioja tik šioje dalyje paminėtomis pavojingų krovinių rūšims, o instruktorius buvo egzaminuotas pagal a ir b punktuose apibrėžtus reikalavimus.

4. Kompetentinga institucija arba egzaminuojanti institucija palaipsniui sukuria klausimų, kurie turi būti įtraukti į egzaminą, rinkinį.

III SKYRIUS

Egzaminuojančioms institucijoms taikomi kriterijai

4. straipsnis

1. Jei valstybės narės tiesiogiai nėra atsakingos už egzamino rengimą, jos paskiria egzaminuojančias institucijas remdamosi tokiais kriterijais:

- a) egzaminuojančios institucijos kompetencija;
- b) egzaminuojančios institucijos pasiūlytu egzamino tvarkos aprašymu;
- c) priemonėmis, skirtomis egzaminavimo nešališkumui užtikrinti;
- d) institucijos nepriklausomybe nuo instruktorius samdančių fizinių ar juridinių asmenų.

2. Patvirtinta egzaminuojanti institucija paskiriama raštu. Toks patvirtinimas gali galioti nustatytą laiką.

5. straipsnis

Valstybės narės padeda viena kitai įgyvendinti šią direktyvą.

Kiekviena valstybė narė Komisijai reguliariai pateikia 3 straipsnio 4 dalyje paminėtą klausimų rinkinį. Komisija apie tai paneša kitoms valstybėms narėms.

IV SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

6. straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję per tris mėnesius nuo direktyvos įsigaliojimo, ją įgyvendina. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokių nuorodų darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

7. straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

8. straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2000 m. balandžio 17 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. CAPOULAS SANTOS